1879. VI. évfolyam. 60. szám. Debreczen, Szerda márczius 26.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.
Egész évre . 10 frt.
Félévre . 5 frt.
Negyedévre . 2 frt 50 kr.
Egy hóra . 1 frt.
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban *Kutasi Imre nyomdájában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivatalokuál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.

A SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hetfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Hirdetési díj:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. Ezek a szerkesztő által vétetnek fel. — A hirdetmények a szerkesztőségben és kiadói irodában. *Az előfizetési s hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába* **czegédutcza, Fried-ház 19. sz. alatt** czimezendők.

Előfizetési fölhivás
a
„Debreczeni Ellenőr"-re.

Az aprilisi évnegyed közeledvén, figyelmeztetjük t. olvasóinkat az előfizetés minél előbbi megujitására.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . 10 frt.
Félévre . . . . . 5 „
Negyedévre . . . . 2 frt 50 kr.

Az előfizetési pénzek — legczélszerűbben postautalványnyal eszközölhetők. — Előfizethetni helyben a kiadótulajdonos Kutasi Imre nyomdájában, főpiacz; továbbá Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseiben, vidéken a postahivataloknál.

A „Debreczeni Ellenőr" szerkesztősége és kiadó-hivatala.

A szegedi árvizkárosultak részére

lapunk szerkesztőségénél folytatólag ma délig adakoztak:

Péchy Margit 1 frt.
Kiscsapóutczai leányiskola növendékei 5 frt.
N. N. 2 frt.

Összesen 8 frt.

Ehhez adva a mult szám összegét, begyült eddig összesen: **573 frt 5 kr, egy 20 markos, két 20 frankos és egy 5 frankos arany.**

Debreczen, márczius 26.

„Ki a becsületes ember?" — kérdezték valakitől. — „A kit még nem zártak be," — felelt a kérdezett.

Ez a felelet jut eszünkbe, valahányszor látjuk, hogy az emberek tömege meghunyászkodva emel kalapot a hitványok előtt, kiket lelke mélyében talán útál, de kik iránt külsőleg még sem meri, sőt nem is akarja megtagadni a tisztelet ama jeleit, melyek csak a becsületes emberek számára volnának fönntartandók.

Egy uzsorás, egy vérszopó piócza a legundokabb fajból, ki rut mesterségével nem kotródik a homályba, hanem dölyfösen csörteti zsebében a gyalázatos uton szerzett pénzt, bátran helyet foglalhat a tisztességes emberek sorában. A társadalom nem siet kizárni onnan. Közbecsülésben álló férfiak nem restelnek kezet szoritni vele. Ha meghivja valamelyiket, elmennek hozzá vacsorálni, leülnek az asztalához, isznak borából s nem háborgat senkit a gondolat, hogy lenyuzott emberek bőréből készült az a vacsora. Ha képviselőválasztás közelget, a jelölt nem mulasztja tiszteletét tenni az érdemes férfiu házánál.

A pénz hatalom s a mi uzsorásunk nagyon jól tudja azt. Nem is riad visszsa semmi uttól, hogy azt a hatalmat megszerezze. Miért riadna vissza? Mit törődik azzal, hogy egy csoport kifosztott szegény ember átkozni fogja! Hogy tönkrejutott családok nyomora, kétségbeesett öngyilkosok vére boszuért kiált az égbe! Az uzsorás szigoruan a törvény korlátai közt mozgott. Ki vethet szemére valamit?

Ha fölhasználta valamely szerencsétlennek szorult helyzetét, valamely gondatlan ifjunak könyelmüségét, hogy hálójába kapva kiszivja belőlük az élet nedvét, mig csak mozogni birnak, azt a törvény megengedi. Ha tiz forint adósságból százat csinál, százból ezret, mig az áradatba bele ful a boldogtalan adósnak minden vagyona, becsülete, élete, azt a törvény megengedi. A zsiványt, a ki éjjel betör házadba s elveszi pénzedet, fölakasztják; az uzsorásnak, ki világos nappal, nyilvánosan fosztogat, segédkezet nyujt a törvényszék. A § betüi világosak, a váltó kifogástalan, a követelésnek megvan alaki jogszerüsége, be kell hajtani.

Néha, ha egy-egy kirivó eset, egy-egy gyászos tragoedia. mint az elmult hetekben azon osztrák hivatalnoké Bécsben, megdöbbenti és fölháboritja a közvéleményt s a lapok szellőztetni kezdik az undok pestist, mely a társadalom minden rétege közt napról-napra ijesztőbb mértékben dul, olyankor a jogászok s a nemzet-gazdasági irók egy nagy része csak fejeit csóválja a mozgalom fölött s a tudomány átalános frázisaira utal. Elmondják a százszor hallott thémát, hogy a pénz ép oly árutárgy mint akármi más; joga van mindenkinek oly drágán adni pénzét, amint neki tetszik; az adós nincs kényszeritve, hogy elfogadja a hitelező föltételeit s ha önként elfogadta, volenti non fit injuria.

Utalnak arra, hogy az uzsorát tiltó törvények mindenütt a hitel csökkenését vonják maguk után, hogy akadályozzák a tőkegyüjtést s azzal a nemzet átalános közvagyonosodását. De mikor a a baj oly irtózatos alakban lép föl, mint az nálunk is mutatkozik, mikor iparos, kereskedő, földmives, a nemzet minden produktiv osztálya zsákmányául esik egy improduktiv here osztálynak, ott nem alkalmazhatók az átalános jogi és közgazgasági theoriák. A pillanat veszélye gyors és rendkivüli segélyt igényel. A törvényes 8% behozatala a betáblázott összegekre nézve az uzsoránnak csak egyik szemtelenül felburjánzott ágát metszette el; de a másik ág: a váltó üzlet annál dusábban hajt.

Ausztriában az irtóharczhoz, melyet a sajtó az uzsorások ellen megindított,. csatlakozott a kormány s csatlakozni akar a törvényhozó test. A parlamentben a legszigorubb intézkedéseket sürgetik. A belügyminiszter mint veszedelmes csavargókat eltolonczoztat dusgazdag uzsorásokat. Az igazságügyminiszter az ügyvédi kar eljárását kiséri figyelemmel s kiszemeli közülök az uzsora támaszait. A lapok nyilvánosan megbélyegzik az embertelen üzéreket, a társaság elfordul tőlük, a rendőrség kiutasitja.

Nálunk is kell történni valaminek.

— **A pestist** már egészen elenyészettnek hirdették a hetek óta Muszkaországból érkező tudósitások s most ujabb táviratok azon megdöbbentő hirt hozzák, hogy Vetljankában, a hol a járvány fészke volt, ujra kiütött az. Egy 15 éves leány meghalt benne s egy másik egyén megbetegedett. A vesztegzár, melyet már egészen meg akartak szüntetni, ennek folytán ismét szigorubban alkalmaztatik. 4 orvos és 6 sebész a kalmukok közé utazott, mert a sivatagban tanyázó nép közt állitólag több pestisbeteg van.

— **A képviselőház** tegnapelőtt tartott ülésében a berlini szerződés beczikkelyezése tárgyában Szilágyi Dezső tartott hosszu beszédet s hat. javaslatott nyujtott be a berlini szerződés elvetése s a kormány eljárásának helytelenitése iránt. A beszédre Tisza Kálmán min. elnök nagy hatással felelt. Beszédjét kivonatban külön czikkben veszik olvasóink.

Tisza Kálmán beszéde

a berlini szerződés beczikkelyezése tárgyában, a képviselőház márt. 24-én tartott ülésében.

T. ház! Érzem annak nehéz voltát, hogy két átgondolt és ezek közt egy oly beszédre is kell felelnem, mely, ha nem mondom is azt, hogy szinésziesen volt előadva, de mindeneesetre oly nyelv-gymnasztikáról tesz tanuságot, mely előtt kalapot kell emelni. (Derültség.) Szilágyi D. képviselő ur azt mondja, hogy ha a ház többsége elfogadja ezen törvényjavaslatot, ily módon utólag helyeslését adja a kormány politikájára: akkor megszünt a parlamenti ellenőrködés.

Mit tesz ez más szóval? Azt, hogy ha a parlamenti többség nem azon nézetből indul ki, melyből Szilágyi Dezső (Tetszés a jobboldalon), ha nem azt tartja helyesnek, a mit ő annak tart, ha nem tartja kötelességének azt tenni, a mit Szilágyi Dezső akarna, hogy tegyen: akkor nincs parlamenti ellenőrködés. (Élénk helyeslés jobbfelől.) Ez t. ház, egy klasszikus iróval szólva „der langen Rede kurzer Sinn."

Szilágyi nagy megbotránkozni valót talált a kormánypárt egyik tagjának azon közbeszólásában, hogy a boszniai occupatio bajaiból az ellenzék se birna kivergődni, ha kormányra jutna; botrányosnak találja Szilágyi, hogy akadnak olyanok is, kik nem elégszenek meg azzal, hogy a törvényt megsértették, a nemzet akaratát kigunyolták s az országot veszélybe döntötték, hanem még ujongnak fölötte. Nem örül itt senki annak, hogy bajban vagyunk, csakhogy a kormánypárt tekintetbe veszi azt is, hogy azt a helyzetet nem egyesek hibája, vagy mulasztása idézte elő, hanem oly világesemények, melyeket megakadályozni azon férfiaknak, kik a kormányzat élén állanak, nem állott hatalmában, s nem állna bizonyára az ellenzéknek sem. (Helyeslések)

A paritást nagy kedvteléssel emlegette Szilágyi Dezső, s hivatkozva szóló decemberi beszédére, azt vonta ki belőle, hogy az akkor emlitett paritásnak nincs elég téve.

Ez a legsajátságosabb önczáfolás. Egyik szavában azt mondja Szilágyi, hogy Ausztriában jóvá hagyatott a berlini szerződés, nálunk csak tudomásul vétetik; másik szavában azt erősiti, hogy e javaslat elfogadása által a ház helyeslését mondja ki a szerződés fölött. Ennél kézzelfoghatóbban be nem bizonyithatta volna Szilágyi, hogy csak gáncsoskodni akar.

Egyébiránt, a m. a tudomásulvételt illeti, ki kell jelentenie, hogy ez nem az ő akaratából került a szövegbe s hivatkozik az osztályülésre, melyben maga szólalt föl ellene. Különben ezt egészen más okokból tette, szerinte, ha lehet valamit tudomásul venni, lehet tudomásul nem venni is, már pedig egy oly nemzetközi szerződésnél ennek helye nincs, csak az egyszerü beczikkelyezésnek. — Hogy a parlamenti jóváhagyásnak ily szerződésekkel szemben nincs helye, az már ki volt mutatva. S van rá praecedens, hogy a parlament szintén igy vélekedett. — 1873-ban tárgyaltatott egy nemzetközi szerződés, melynek beczikkelyező szavai mellett ott állt ez is, hogy: „jóváhagyatván." — S a ki legerélyesebben kikelt ellene, nem volt más, mint a mai ellenzék egyik tagja, Pulszky Ágost. Szóló általában a beczikkelyezést sem tartja szükségesnek, s hogy e végett még is beterjesztette, azt csak is a paritás kedveért tette, miután a Lajthán tuli beczikkelyezést beterjesztette, leghelyesebbnek találta azt e formában tenni, mely legalább a törvénynyel nem jön összeütközésbe. — Szilágyi elsorolta a veszélyeket, melyek a szerződés beczikkelyezéséből származni fognak s elfeledi, hogy a kormánynak nem volt szándékában e veszélyeket a parlament nyakára zuditani. Az ellenzék sürgette a szerződés beterjesztését, s hogy ez megtörtént, az ő diadalmukat jelenti. Valószinü, hogy az ellenzék azt remélte, hogy a szerződés nem fog a házban elfogadtatni, de ha nem ugy ütött ki, a hogy ők akarták, azt ők lássák; — ha csatát vesztenek, ne azt okolják, a ki az ütközetet elfogadta, hanem azt, a ki provokálta.

Azután reflektál Szilágyi azon megjegyzésére, hogy a 67-iki XII. törvény a szóló kezében lassankint el fog porlani. — Lehet, felelé rá Tisza, hogy e törvény is e sorsra jut, de semmi esetre sem a szóló által. Ő megalkotásakor ellenezte azt, de mióta elfogadta, azóta védi és fentartja sértetlenül. — Inkább azok döngetik ez alkotmány fundamentomát, kik abból oly következményeket vonnak le, melyek megfelelnek talán a nemzet aspirációinak, de semmiesetre a törvény s az alkotmány szellemének; a kik oly presensiokkal lépnek föl, melyek a józan alkotmányos fogalmakkal meg nem egyeztethetők, kik a korona jogát csonkitani akarják — azok ássák alá a 67-iki alkotmányt. (Élénk helyeslések.)

Azután áttér Eötvös Károly beszédére, megjegyezve, hogy ugy látszik, hogy a két ellenzék kicserélte hat. javaslatát s a szélső baloldal egy mérsékelt hangon szerkesztett javaslattal lépett föl, mig a mérsékelt ellenzék szélsőbaloldali támadásokat intéz javaslatában a kormány ellen. Lehet azonban, hogy a szélsőbaloldal jóllakott a vád alá helyezési kisérlettel s a dicsőséget, melyet akkor aratott, most a mérsékelt ellenzék akarja megizlelni.

Szóló egyetért Eötvössel abban, hogy a parlamentnek tiltakozni kötelesége, ha az alkotmany megsértetik, de mikor senki sem akarja megsérteni és senki meg nem sérti az alkotmányt, akkor a tiltakozás nem egyéb levegőbe puffogatásnál. Százados török-magyar barátságról beszélt Eötvös, elfeledve, hogy alig mult el száz éve, hogy az utolsó török golyó elvitte a magyar harczos fejét, a kik az erdélyi fejedelmekre hivatkoznak, azok azt is tudhatják, mily indokból támogatta néha a török azokat, kik a magyar korona ellen fölkeltek s hogyan bánt el azokkal, kik neki nem voltak kézséges rabszolgái.

Sokat hoztak föl azon államjogi kapocsról, mely e szerződés beczikkelyezése által Magyarország és Bosznia közt létesittetett. Erősebb államjogi kapocs nem köttetett, mint a mi már a király koronázási esküjében bennfoglaltatik, erősebb kapocsról csak akkor lehetne szó, ha most nem occupatió, hanem annexió beczikkelyezése indittványoztatnék, már pedig annexióról a berlini szerződésben legkisebb említés nem tétetik.

Azzal végzi, hogy a korona azon jogát, hogy a többi hatalmakkal jogérvényesen szerződéseket köthessen, kétségbe vonni nem lehet, a parlament gyakorolhat a koronára befolyást, de ez meg nem akadályozhatja a szerződés megkötését. Igenis a megkötött szerződés indokából felelősségre vonható a kormány, el is itélhető, de a szerződés érvényén az legkevesebbet sem változtathat. A monarchia teljesen elvesztené tekintélyét s befolyását az európai ügyekre, ha a hatalmak által közösen hozott megállapodásokat utóbb meváltoztatná. Egyetlen állam nem bocsátkoznék vele tárgyalásokba, congressusokra meg nem hivatnék s határozatok hozatnának róla nélküle.

A ki pedig attól tart, hogy a kormány a szerződés beczikkelyezéséből majd azt a következtetést fogja levonni, hogy a parlament most már köteles belenyugodni mindenbe, annexióba, uj tartományok becsatolásába s több effélékbe, kijelenti a kormány, hogy ő e beczikkelyezésből ily következtetéseket vonni nem fog.

A kormány kötelességét teljesiti, midőn e szerződést megkötötte, s a kik a nemzetnek három éven át nyilvánitott ellentüntetéseire s a török rokonszenv nyilvánulásokra utalnak, figyeljék meg azt is, hogy a nemzet ma már higgadtabban itéli meg a helyzetet. A nemzet meggondolta, mibe került volna az országnak, ha akkor azonnal háboruba keveredtünk volna, megérté, hogy az okkupáczió nem gyöngité, hanem inkább megerősité Törökországot, mert gyöngiti ellenfelét. A nemzet igazat adott a kormány politikájának. (Ugy van!)

De bármint legyen is, egy bizonyos, hogy szóló egy szent parancsszóra hallgatott, midőn e politikát követte, meggyőződésének parancsszavára, hogy kötelességét teljesitse, ezért türi e vádakat, rágalmakat, gyanusitásokat, mert erős a meggyőződése, hogy az adott viszonyok között csak ez utat lehetett választani. (Hosszantartó élénk éljenzés.)

Az árviz.

Titelről márcz. 24 reggeli 7 órakor keltezve következő távirat érkezett:

„A rendkivüli keleti vihar 2½ nap óta szakadatlanul rongálja a töltéseket. Az óriási hullámok átcsapnak már a 2. és 3-ik öblözeti töltésen. Az éjjeli munka nagyon nehéz, a vihar eloltja a fáklyákat és lámpákat. A hullámverés olyan erős, hogy csak a legbuzditóbb példa birja a munkásokat kitartásra. Sem pénzt, sem erőt nem kimélek a töltések fentartására, de a 2. és 3 ik öblözeti töltés — a jelenlegi vihar mellett — már csak a sors kezében van. Az utalványozott és még fel nem vett 4000 frt a legközelebbi kifizetésre alig elegendő, kérek további 4000 forintot rendelkezésemre bocsátani. Nikolics."

Nagy-Becskereken az elleméri társulat töltéseit szintén veszély fenyegeti s csak az erélyes védelemnek köszönhető, hogy a viz, mely áthágta és 24 óráig folyt rajtuk keresztül, felfogatott.

E két helyre a kormány 4000—4000 frtot azonnal utalványozott.

* * *

Szegeden a folytonos vihar és esőzés gátolja a mentési munkálatokat. A viz lefolyását a töltés-nyiláson át, oda uszott fa és butordarabok akadályozzák. Ezeknek elhárítására Szeghegő főmérnök mindent elkövet.

Boross fő épitészeti tanácsnok a technikai munkálatokat ismert tapasztalatával és éleslátásával vezeti.

A város megmaradt részét még ujabb veszély is fenyegeti, az u. n. „zöldár," mely a kárpátokon levő hó olvadása következtében szokott előállani.

* * *

Az ingóságok biztonságba helyezése erélyesen folyik. Számos önkéntes és fizetéses munkás dolozik, ugy hogy a budapesti önkéntes tüzoltók hátramaradt része már eltávozhatott a városból.

A budapesti nők küldöttei: Waldstein grófné, Simigh asszony s Adler Hedvig asszony már megérkeztek Szegedre s a magukkal hozott ruhanemüeket sajátkezüleg osztják ki a szükölködőknek.

* * *

Uj-Szegeden barakok épülnek s az odamenekültek jó ellátásban részesülnek.

Uj-Szegeden és Szőreghen népkonyhák állittattak fel, ez utóbbi helyen Csekonics András gróf szakácsával 600 menekült részére főzet naponta.

* * *

Hir szerint a kormány már a szegedi körtöltés munkálainak vállalatra bocsátásával foglalkozik.

A „Debreczeni Ellenőr" tarczája.

Egy esemény Oakhurst János ur életéből.

Irta: **Bret Harte.**

(Folytatás.)

Nehány nappal később oly esemény adta magát elő, mely teljesen felzavarta a szentizabellai összhangot.

Dél volt, s a vendégek az asztalnál ültek, midőn Oakhurst ur és Hamilton, kik külön asztalnál együtt étkeztek, hirtelen nagy felindulással ugrottak fel helyeikről. A csarnokba mentek, s onnét egy kis reggelizö szobába lépve, bezárták az ajtót. Hamilton ur félig vidám, félig keserü nevetéssel fordult barátjához: — „Hogyha már egyátalában elkerülhetlen a veszekedés köztem és közted, jó Oakhurst, mégis csak ne tegyük azt a bolondságot, hogy egy olyan" — — —

Valóban nem tudom, milyen kifejezést használt, de mihelyst a szó ki volt mondva, Oakhurst ur azonnal egy boros üveget ragadott fel s tartalmát Hamilton szeme közé önté.

A mint szemközt állottak egymással, látszott arczukon az érzelem különbözősége. — Oakhurst hebegett a felindulástól; a boros üveg, melyet az asztalra tett, remegett kezeiben; Hamilton azonban hidegen, halványan, mélyen elkomorodva állott s kis szünet után hidegen mondá:

„Jó, legyen! De jegyezd meg, a mi utunk itt különválik. A szomoru harcz megkezdődött. Ha én elesem a te kezed által, azért te nem fogod ezt az ő hirnevének tisztázására felhasználhatni; ha te esel el, senki sem fog martyrnak nevezni. Nagyon fáj, hogy ez igy történt, de hát — ám legyen! Nekem mindegy."

Hideg, aczélkék szemeit szempilláiba rejté mintha csak egy tört dugott volna tokjába. — Azután megfordult, hatat fordított és kiment.

Tizenkét óra mulva a Stockton-Chaussei völgyben találkoztak, félmértföldnyi távolban a vendéglőtől. Midőn Oakhurst ur Starbottle ezredes kezéből a pisztolyt átvéve, halk hangon suttogá: „A mint kártyáim állanak, nehezen fogok a vendéglőbe visszetérni. Szobámban egy levelet fog ön találni, vegye magához és" . . . Hangja hirtelen elállott s segédei kimondhatatlan csudálkozására nedves szemeit lesütötte. „Legalább tizenkétszer voltam Oakhurst János segéde" — monda Starbottle ezredes későbben — „de soha sem láttam őt annyira felindultnak; átkozott a nevem, ha szentül meg nem voltam győződve, hogy balsejtelme teljesedni fog."

Mindkét lövés csaknem egyszerre történt. Oakhurst ur jobb karja hirtelen lehanyatlott. A pisztolyt bizonyára kiejtette volna görcsösen rángatódzó ujjai közül, ha ezen pillanatban is meg nem őrizte volna nyugalmát, s uralkodni nem tudott volna izmai és szervei felett — Erős lélekkel szoritotta a fegyvert, mig sikerült azt a nélkül, hogy helyét változtatta volna a másik kezébe venni. Mély hangtalan csend uralkodott. Két vagy három homályos alakot látott egy helyben mozogni, mintha füstfelhő lengene idestova. Aztán fülébe hangzott Starbottle ezredes aggályteljes, megindult hangja: „A tüdő sulyosan megsérült. Meneküljön ön!"

János segédeire függeszté sötét, kérdő szemeit, mint a ki nem értette a figyelmeztést s egy egészen távolabb eső hangra figyelt. Egy lépést tett előre s midőn látta a három kibontakozó alak közül a seborvost lihegve felé közeledni, hirtelen megállott.

„Beszélni akar önnel" — mondá az orvos. „Önnek kevés vesztegetni való ideje van, azt tudom, de", tette hozzá halkan „kötelességem megmondani önnek, hogy neki még kevesebb van."

Oakhurst ur különben szenvtelen arczán a mély, reménytelen kétségbeesésnek oly sötét kifejezése villant át, hogy az orvos meglepetve lépett hátra. „Ön meg van sebesülve," mondá lecsüngő karjára mutatva.

„Óh! csak egy jelentéktelen karczolás!" viszonzá János gyorsan. Aztán keserü nevetéssel tette hozzá: „Már ma nincs szerencsém. De jöjjön ön, halják, hogy mit akar mondani."

Lázas, hosszu léptekkel sietett az orvos előtt s a következő pillanatban a haldokló mellett állott, a ki mint a legtöbb haldokló, a legnyugodtabb volt az aggódó környezetben. Oakhurst ur vonásai korántsem voltak oly nyugodtak, midőn térdére ereszkedett s megragadá ellenfelének kezét. „Beszédem van ezen urral" mondá Hamilton s kérő szavaival a jelenvoltakhoz fordult. Midőn azok visszavonultak, Oakhurst ur szemei közé nézett.

„Valami közleni valóm veled, János."

Arcza halvány volt, de korántsem oly halvány, mint az, a mely rajta csüngött. Oly halálsáppadt volt ez, az elkerülhetlen szerencsétlenség miatt oly reménytelen kétségbeesés, oly részvét tükröződött azon, annyira látszott a halál utáni forró vágynak kifejezése, hogy a haldokló embert, daczára a történteknek, mély szánalom ragadta meg s a gunyos mosoly elhalt ajkán.

„Ne haragudjál rám, „János" suttogá gyenge hangon — „ne haragudjál rám, ha most fájdalmat okozok neked; de kötelességem, nem tudnék nyugodtan meghalni, ha mindent nem közlenék veled, ha valamit elhallgatnék. Isten látja, hogy ez ostoba történet, de hát már késő; arra adtam okot, hogy elessek, de nem a te, hanem az ács kezei által."

János arczát égő hevület futotta át. Fel akart emelkedni, de Hamilton visszatartá.

„Hallgass reám. Zsebemben két levelet találsz. Ott! Vedd magadhoz. A kézirást ismered. Igérd meg, hogy nem olvasod előbb el, csak mikor már biztonságban leszesz. Igérd meg."

János nem felelt. A levelek, mint izzó kohók égtek kezeiben.

„Tedd meg ezt értem" mondá Hamilton ismét bágyatt hangon.

„Miért?" kérdte János s hidegen taszitá vissza barátja kezeit.

„Azért", mondá a haldokló, mig keserü mosoly lebbent át vonásain — „azért, mert ha elolvastad, vágyni fogsz a fogság és a halál után."

Ezek voltak utolsó szavai. Még egyszer gyöngéden megszoritotta János kezeit. Aztán ujjai megmerevedtek s halva rogyott vissza.

(Vége köv.)

Külföld.

A török kormány, mint Konstantinápolyból jelentik, hadihajórajt összpontosit, mely a görög vizekre rendeltetik. Főparancsnoknak, hir szerint Husszein basa altengernagy fog kineveztetni.

Oroszország inditványozza, hogy két éven át nemzetközi bizottság kormányozza Keleti-Ruméliát, a melyet vegyes megszálló sereg fog támogatni.

Salisbury kijelentette: A brit flotta vissza fog vonulni a Márvány tengerből, mert az oroszok is kivonultak déli Ruméliából; a flottára tehát már ott nincs szükség. Oroszország teljesitette eddig a szerződésben elvállalt kötelezettségeit, azért nincsen ok arra a gyanura, hogy ezentul is nem teljesiti.

Csernajev tábornok neveztetett ki a bolgár hadsereg főparancsnokává. (Ha igaz?)

Milanóban a novarai csata emlékének megünneplése alkalmából összeütközés történt a nép és katonaság között. A rendőrség falragaszok által megtiltotta az alkotmány által tiltott zászlók körülhordozását. Egy a temető felé tartó néptömeget karabinierik tartóztattak föl, kik a via moscovai kaszárnyából jöttek. A katonák a „Fratellanza republicana" zászlaját széttépték, más zászlókat pedig erőszakkal elvették s végül harczra került a dolog, mely alkalommal sok polgár megsebesült, sok pedig befogatott. Számos nő a szomszéd templomba menekült. A temetot bersaglierik és rendőrök szállották meg.

Londonból jelentik, hogy Vali Mohamed khán, Sir Ali fivére Dsellalabadba ment, hogy az angolokkal együtt induljon Kabul ellen és ott magát az angolok által Afganisztán fejedelmévé kikiáltassa. Kabult, Jakub khán parancsára megerősitik. Jakub a várostól délre megerősitett tábort emeltetett, hol, hir szerint, már 40,000 ember van összpontositva. A szegényebb lakosságot kiutasitják a városból, hogy azt, ostrom esetén, annál jobban megvédhessék.

Orosz belviszonyok. A minap jelentettük, hogy Szentpétervárott egy titkos nyomdát fedeztek fel és ez alkalommal több egyén, köztük kilencz tüzértisztet elfogatott. Ezeket aztán börtönbe vetették és 18 órai vallatásnak tették alá, a minél alkalmazták a szokásos segédeszközöket, a milyen a kancsuka, az alvás erőszakos megakadályozása, kizárólag heringgel való táplálás, hogy égető szomjuságot idézzenek elő a szerencsétlenekben stb. Midőn a czár meghallotta, hogy több katonatisztet is elfogtak, őrjöngési roham lepte meg és vonakodott a hadügyministert a szokott kihallgatáson fogadni.

A Szeged városi árviz

által inségre jutottak részére begyült élelmi szerek és ruhaneműek kegyes adakozóinak névsora.

(Folytatás.)

Özv. Sinay Károlyné 1 zsák buza, Kolozsvári János 1 kenyér, 2 sódor, 10 liter paszuly, Szabó József asztalos-mester 6 sódor, Bészler Jánosné 30 liter paszuly, $\frac{1}{4}$rész szalonna, Trázsi György (szt. a. u. 2312.) 1 fél szalonna, 1 sódor, 15 liter borsó, 2 kenyér, 1 ferfiing és lábravaló, Falk T. A. és fia kereskedő czég 50 drb katona-kenyér, Kovácsi Adolf 1 nadrág, 1 mellény, 1 pár csizma, és 1 kendő. Csikos Ferenczné (mester u.) 30 liter lencse, Boldog Péter (csapó kert) 2 kiló szalonna, Bosznay I. czég 24 drb téli kendő, Jablonkai Gáborné (n. uj u.) 1 sódor, $1\frac{1}{2}$ kiló szalonna, Szathmáry Sándor szücs (k. uj u.) 1 sódor, 1 kenyér, 1 paplan, lepedővel, Géressy Kálmán tanár 1 sódor, 1 disznó-fej, Oszterlamm Ernőné asszony (tanárné) 5 kiló szalonna, 1 drb füstölt hus. 4 férfi, 3 női ing, 1 kendő, Oszterlamm Árminné 12 liter paszuly, és 12 liter borsó, Sinay Tódorné asszony 1 egész szalonna, Körner Adolf főkapitány 3 kenyér, Derekasi Menyhért (szt. a. u. 2534.) 1 sonka, 1disznó-fej, 2 liter lencse. 2 liter borsó, 6 liter paszuly, Katona István szállás-biztos 1 disznó-fej, 11 liter paszuly, Gombos István (cs. u. 390. sz.) 1 egész szalonna, 2 kenyér, Varga József (cs. u. 414.) 1 sódor, Bancsi Mihály (varga u. 2058.) 1 sódor, Mile Lajos (h. u. 1440.) 2 drb felső ruha, 1 ing, 1 kenyér, Gergely Antal adópénztárnok 2 gyapjuszövet nadrág, 1 mellény, Szedlák Nándor 10 drb házi kenyér, Valkovszki Ferencz 2 drb házi kenyér, Frohner Bernáth 1 hordó bor, özv. Bagaméri Jánosné 2 kenyér, 2 sódor, Tóth István (pfia 973.) 45 kiló szalonna, Váradi Ferencz (hatvan u. külváros 3407.) 1 kenyér, 1 disznó-fej, Kóber György (cz. u. 66.) 1 kenyér, 2 kiló szalonna, Bot István (pfia u.) 1 kenyér, Sáska Károly pék 50 kis kenyér (pék sütemény), László Mihály (cs. u. 701.) 2 kenyér, Boruzs Mihály (cs. u. 369.) 1 kenyér, 1 disznó-fej, Uszó János 2sódor, 15 liter kása (félvéka), Tóbiás István (busi u. 714.) 2 kenyér, 1 drb szalonna, Schvartz Lajos (pfia. külv. 2946. 1 kenyér, Viola Imre (cz. u. 2747. sz.) 2 kiló szalonna, Sós János (cs. u. 555,) 1 hordó bor (6 cseber), 20 font szalonna, 4 sódor, Deák István (cs. u. 555 sz.) 4 kenyér, 15 liter kása, (fél véka), Mátéffy Ferencz hajdu 1 kenyér, 1 disznó-fej, 1 sódor, Beke Klára (cs. u. 317.) 3 kenyér, 1 sonka, Leblovits János pék 50 kis kenyér, Erdei Andrásné (kádas u. 1860.) 1 kenyér, Lamprecht Frigyes pék 50 kis kenyér, Dr. Szikszay Szabó József $\frac{1}{4}$szalonna, 30 liter paszuly, Schmindthauer György Antal vasuti tiszt 1 posztó öltözet, Fried Károly (czegléd-u. 19. sz.) 8 kenyér, Fried Károly ur cselédei 12 kenyér, Menyhárt Jánosné asszony (tanárné) 5 kenyér, 15 liter paszuly, 10 liter borsó, Kohn testvérek (Nánássy ház) 25 kiló borsó, 25 kiló paszuly, Tisza András 1 kosár paszuly, Kovács István 1 kenyér, özv. Nagy Sándorné 1 drb szalonna, 1 kenyér és 1 zacskó paszuly, özv. Seress Ferenczné száraz tészta 1 zacskóval és 2 ág kolbász, Varga István 1 sódor és fél disznófej, Szilágyi János 2 sonka, Major János (hatv. u. 1428.) 1 kenyér, 2 sódor, özv. Bujdosó Sándorné (vargau.) egy kenyér, ifj. Bánki István 20 kiló szalonna (paprikás), Lengyel Imréné 8 kenyér, 30 liter kása, Bőr Istvánné (hatvanu. 1298. sz.) 1 kenyér, 1 disznófej, ifj. Győrössy Gábor városi hivatalnokné 1 kenyér, 2 db füstölt hus, Mezei Sándor (cs. u. 506 sz.) 1 sódor, Léb Palné asszony gyüjtése: 48 kenyér, 4 sonka (10 kiló), 25 szál kolbász (15 kiló), 15 kiló paprikás szalonna, 174 kiló sós szalonna, 10 db lábravaló, 10 férfi-ing, Tóth Péterné 1 kenyér, 5 liter kása (csillagu. 2658. sz.), ifj. Vajó János 2 férfiing, 1 mellény, Nagy József mészáros 2 kenyér, 6 sódor, id. Báthori Gábor (v. u. 2181. sz.) 2 kenyér, Gy. Nagy József (v. u. 2403. sz.) 2 kenyér, Nagy Bálint ujkert 1 kenyér, 3 $\frac{1}{2}$ liter paszuly, Kolláth Mihályné (n.-uju. 1683. sz.) 1 kenyér, 4 itcze zsir, ifj. Erdei János bárány u. 2387. sz. 1 kenyér, 2 sódor, 1 fej, Zsezsovics Gábor piacz u. 1636. sz. 2 kenyér, 1 fél szalonna, Zöld Mihályné pfia 941. sz. 2 sódor, Rakovszkyné asszony 1 sonka, Kerek Erzsébet cs. u. 855. sz. 5 itze zsir, 1 font kolbász, Pongor István hatvan u. 1218. sz. 8 liter paszuly, Kis József hatvan u. 3292. sz. 1 kenyér, id. Zöld János pfia 1127. sz. 4 sódor. (Folytatjuk.)

Napi hirek.

— ***Előfizetőinkhez! Szives bizalommal kérjük fel ugy helybeli, mint vidéki előfizetőinket, hogy előfizetési pénzeiket, melyekkel hátrányban vannak, minél előbb beküldeni sziveskedjenek. A „Debr. Ellenőr" kiadóhivatala.***

— **Patti hangversenye.** A név vonz. Egy Patti hangversenyére, habár csak Carlotta is az, hogyne lenne kicsiny egy debreczeni fogadó terme. És hogy kicsiny volt, mindenkép szerencse. De szóljunk a concert lefolyásáról. Legelsőben is a három kisérő: Grün J. M., de Munck Ernő és Lőwenberg Ernő urak léptek ki s tanitották meg a közönséget, melynek nagyrésze a müvésznőt izgatottan várta, Mendelssohn d-moll triójával egy kis türelemre. Aztán jött a várva-várt Carlotta Patti éneke. A t. kisasszony hangja még mindig igen szép s különösen a felső regiókban (nem értve a magas soprant) erőteljes és átható. Iskolája bámulatos, coloraturája ritka tökélyü, pianóssimói finomak. Alsó hangjai azonban meglehetősen gyengültek. Eckert echodalát s aztán még a „Sziczíliai vérfördő" egy részletét és Gounod gyönyörü melodiáju „Viens mon coeur"-dalát énekelte. Az utóbbi elhangzása után támadt riadó tapsviharra még ráadásul Auber „kaczagó dalát" énekelte el utánozhatatlan élénkséggel s kedves mimikával. A kisérő urak külön-külön is bemutatták müvészetöket. Legjobban tetszett de Munck Ernő gordonkajátéka, de a többiek is mind tapsot arattak. Általában véve az egész hangverseny kellemes élvezetet nyujtott a rendkivül nagy számmal megjelent válogatott közönségnek. A bevétel, mint halljuk, körülbelől 800 frtot tett. A hangversen használt zongora Ehrbar bécsi zongoragyárostól való s igen kitünő minőségü. Steinacker Sándor ur a hangversenyző érdekében tett önzetlen fáradozásaiért s ifj. Csáthy Károly ur a jegyek dijtalan elárusitásáért dicséretet érdemelnek.

— **Biederman E.** helybeli posztókereskedő adakozására vonatkozó tegnapi közleményünket következőkkel pótoljuk, illetőleg egészitjük ki: Bieermann E. ur az ő felsége ezüst lakadalma alkalmával, a helybeli szegények közt kiosztatni kivánt ajándékát, mit más alkalommal fog kipótolni, a Szeged, városi árviz folytán nyomorban szenvedők részére forditattni kivánván, e végből a varosi hatósághoz 50 drb férfi, 50 drb női és 10 drb gyermek inget, ezen kivül idei szelvényekkel ellátott 2 drb debreczeni ipar egyesületi takarék- és hitelintézeti részvényt küldött be, mely 2 drb részvény 68 frtért értékesittetvén, több pénzzel együtt f. hó 24 én, az emlitett 110 drb uj vászon ing pedig ezt megelőzőleg még f. hó 20-án a hatodik nagy szállitmánynyal Szegedre küldetett.

— **Török Miklós** és neje Szakáll Rózsa jutalomjátéka nem, mint tegnap lapunkban tévesen állt, ma, hanem holnap tartatik meg a „Figaró házassága vagy egy napi bolondság" cz. franczia vigjátékkal. Ajánljuk a jutalmazandókat a közönség figyelmébe.

— **Mándokyné Morzsay Emma** asszony jutalomjátéka apr. 5-én tartatik meg. Ez alkalommal egy kedves zenéjü uj operette: A remete csengettyüje" kerül szinre, mely darabot Lecroix és Cormon után Follinus János szintársulatunk opera rendezője forditotta, zenéjét pedig Maillard irta. A közönség, mely Mándokyné kedves csengő énekét minden alkalommal a legnagyobb örömmel hallgatta, hisszük, hogy ez előadásról sem marad el, söt inkább igyekezni fog kedvencze iránt minél méltóbban kimutatni elismerését.

— **Kutassy Janka** k. a. a ma délutáni vonattal városunkba érkezett s vendégszereplését, a mint már emlitettük, pénteken és szombaton tartja meg. A k. a. játékáról a székesfehérvári lapok igen elismerőleg irtak s mi is érdekkel nézünk — annyival inkább, mert városunk szülötte — fellépte elé.

— **Vizváry Gyula** közönségünk egykori kedvencze következő darabokban fog fellépni szinpadunkon: apr. 1. „Stern Izsák", apr. 2. „Szeleburdi" (Molière) és „Báli köpeny", apr. 3. „Timotheus apát keres" és „Fipsz a hires nőszabó."

— **Coburg Oszvald** báró tábornok, a mi volt katonai főparancsnokunk, kinek nyugdijazásáról már megemlékeztünk, ez alkalomból ő felsége által a harmadosztályu vaskorona renddel lett kitüntetve.

— **Zubovics Fedor** a derék szegedi mentő, mint örömmel értesülünk, már némileg felüdült betegségéből.

— **A nagyváradi szinkör** tatarozása már megkezdődött. E czélból Mándoky és Török, a konsortium tagjai a napokban N.-Váradon tartózkodtak. A munka hamar be lesz fejezve, s szintársulatunk nagyváradi müködését május elején akadály nélkül megkezdheti.

— **Egy tolvajt** csipett most el a rendőrség, ki egy városunkban 3 hóval ezelőtt elkövetett tolvajlás elkövetője volt, a mint a gyanujelek mutatják. A legtöbb lopott tárgyat még akkor megtalálta rendőrségünk péterfia végén elásva, de a legértékesebbek mind a mai napig nem kerültek elő. Most aztán egy falusi paraszt embernél megtalálták egy szép nagy selyemkendőt, mely ama lopott darabok közül való s mint a tolvajlás gyanujában levő a kir. ügyészségnek adatott át.

— **Véres verekedés** fejlett ki egy korcsmában nehány csizmadia-legény közt, kiknek egyike társát egy üveggel sulyosan megsebezte. Az ügy a királyi ügyészséghez tétetett át.

— **Egy honvéd és szinész temetése.** A jelenleg M.-Telegden müködő szintársulat egyik tagja: Hegyessy Ferencz, 1848-iki honvédfőhadnagy hunyt el a napokban, s temettetett el a nagyváradi irgalmasok kórházából a nélkül, hogy temetésén csak képviseletileg is részt vett volna a társulat, melynek utólsó időkben tagja volt. — A temetésre a jó öreg Dózsa bácsi gyüjtött, — s gondoskodott.

— **Mikor Verhovay kormánybiztos volt.** A szegedi vésznapok története nem volna teljes, ha el nem mondanók, hogy Verhovay ur is ott volt mint vicze-kormánybiztos és hirlapiró reporter. Mint a szélsőbaloldali „Egyetértés" tudósitója utazott le Szegedre, hol őt leggyakrabban a miniszterium kormánybiztosainak közelségében lehetett látni. Ki is nevezték őt vicze kormánybiztossá a csolnakok felett. Mint ilyen, meglátja Verhovay ur, hogy a „Pesti Napló" tudósitója az árvizen egy kis ladikon lubiczkol, melyben egy halász őt a postára szállitá. E halász az alsóvárosba eve zett, hogy ott életet mentsen s a hirlapirót felvette, hogy ez a közérdekben kötelessége szerint tudósitsa az országot a szegedi veszedelemről. Felébred erre Verhovay hirlapiróban a reporter féltékenysége, nehogy a „Pesti Napló" hirt kapjon, mely az „Egyetértés"-ben nem lesz található. És kettős minőségben elővesz a kormánybiztost, visszaparancsolja a ladikot s ösmeretes udvariasságával hirlapiró kollegáját a városházára akarja kisértetni. Azzal azután nem törődött, hogy a ladik nem ment az alsó városba életmenteni, hanem visszatért a tiszai töltéshez.

Debreczeni szinház.

Ha egy régi jó darab kerül, szinre, szinte örvend az ember lelke, mely már belefáradt a sikamlósabbnál sikamlósabb operettekbe. — A „Szökött katona," a 30-as s 40-es évek legkedvesebb darabja, még ma is képes hatást csinálni, kivált oly kitünő előadás mellett, minő a tegnapi volt.

Az előadás sikerén a szereplők mindnyájának része van, de az oroszlánrész a Lászynéé, kinek müvészi játéka elragadta a kis közönséget, mely őt zajosan tapsolta. — Ha igazi, drámai szerepkörében látjuk Lászynét, csak akkor érezzük, hogy mily sokat fogunk távoztával veszteni. — Benedek Gémesi szerepében teljes otthonossággal mozgott s kifogástalan naplopó volt. E fiatal, tehetséges szinészről jó lélekkel mondhatjuk el, hogy az idényben feltünő nagy előhaladást tanusitott, s neki e téren szép jövőt jósolunk. — Lovászy jó ezredes, de halvány apa volt. — Lászy pedig tulzott, a mi neki nem jól áll, mert hangja rikácsolóvá lesz.

A karzat tömve volt, de az ülőhelyek teljesen üresek voltak a Patti Carlotta hangversenye miatt. — Nem okosabb volna az ily hangversenyeket a szinházban rendezni?

Vegyesek.

— **Magyar menyecske**. Nemrég egy Mészáros nevü magyar menyecskét, ki egy szentpétervári kollégiumi tanárhoz ment nőül, több napi fogságra itéltek, mert Kucsinszky vizsgálóbirót, Zuchanov kerületi törvényszéki alelnököt és Barssov birót megsértette. Mészáros asszonynak ki is kellett töltenie a fogsági időt. Alig bocsátották ki azonban e hó 12-én a fogságból, midőn azonnal Zaburov államügyészszel óhajtott beszélni, ki őt a törvényszék előtt bevádolta volt. Zaburov rosszat sejtett és a magyar menyecskét Matussevics helyettese áltál fogadtatá. — Ez alig jutott a szobába, s alig hogy észre vette az államügyész helyettest, rögtön rárontott, kegyetlenül arczon ütötte és falegyezőjével ugyancsak kezdte ütlegelni. A meglepett ügyésznek alig maradt annyi ideje, hogy magát védelmezze és ezalatt megfutamodjék. Az ütlegek olyanok voltak, hogy az államügyész szobájában a legyezőnek csak darabjait lehetett corpus delicti gyanánt összeszedni. A magyar menyecskét az összefutott hivatalszolgák letartóztatták és elvitték Ruszinov vizsgáló biró elé, ki az asszonyt ismét bilincsekbe veretė és bebörtönözteté. Előbb azt hitték, hogy Mészáros asszony őrült, de az orvosi vizsgálat kiderítette, hogy a menyecske teljesen ép eszü, csak kissé „heves természetü."

— **A petróleum kérdéséhez.** Sokszor hallani panaszokat, hogy a petróleum nem ég. Erre nézve a new-yorki kereskedő testület kinevezett petróleuminspektora Lockwood T. W. következő felvilágositásokat adá: Az egyes hordókban található homályos zavaros üledékre nézve constantálva van, hogy ezt az enyv feloldásának kell betudni, de az égési képességre ez egyátalán nem sok hátránynyal jár. Petroleum, mely nem ég, nem létezik. Ellenben hozzá teszi, hogy az u. n. Parker-olaj a régi telepekről könnyebben ég, mint az uj telep Bradford beli, mely épen oly világitóerőt fejt ki, de más természetü. Ez a tisztitás által sem változik meg s kezelése egy kissé másforma, épen ugy, mint hogy a petróleum bejövetelénél, ezt nem lehetett olajlámpákba használni. A régi telepek termelése mindig fogy, mig a bradfordié nő, s tesz egy évben mintegy 26,000 hordót naponként, ugy hogy a fogyasztónak egész e termelésre kell magát bizni, ha a petroleommal nem akar egészen felhagyni. A Bradford-olaj természete kissé különböző, azaz a könnyü és sulyos alkatrészek kevésbé homogénok (egynemüek), mint a Parker-olajnál, minélfogva az elsők könnyebben égnek el s a sulyosaknak ekkor nagyobb fáradságba kerül a lámpa belében lángra lobbani. De hogy rosz vagy nem ég: az nem igaz. — A hol panaszok merültek fel, rosz vagy czélszerütlen beleket használtak a lámpákban. — A beleinek jó hosszu szőrü pl. amerikai gyapotból, nem pedig rosz vagy rövid szőrü gyapotból (mint pl. a keletindiai), s vastagnak, könnyünek s nem erős szövésünek kell lenniök. Lockwood állitását igen találóan s különféle kisérletekkel igazolta amerikai angol és holland lámpákkal. Oly petroleum. mely mint egészen éghetetlen, el volt dobva, az ő könnyü szövésü beleivel kitünően égett s jobban, mint az elismert jóságu petroleum hasonló lámpákban német belekkel.

Közgazdaság.

Piaczi árak 1879. márczius 25-én

1 hectoliter buza				5.70—6.84
1 „ kétszeres				4.24—5.22
1 „ rozs				3.26—3.58
1 „ árpa				3.26—3.58
1 „ zab				2.22—2.62
1 „ tengeri				3.26—3.58
1 „ köles				3.74—4.06
1 „ köles kása				7.32
1 „ zsák burgonya				1.30
100 kilo uj szalonna	38,	39,	40.	
100 kilo uj háj	44,	45,	46.	

Husárak megállapitva s bejelentve 1879. márczius 26-tól april 2-ig következők: **40 kr** Rácz Jánosnál mester-utcza 1169. sz. a., Sarkadi Fereczнél csapóu. 10. hatv. ut. 1519. sz. a. Gyarmati Istvánnál vargau. 2238. sz. a. Nagy Mihálynál csapóutcza 769. sz. a. Magyar Gábornál csapó-utcza 414. sz. a. és péterfián, **42 kr** Rácz Györgynél czeglédutczán 2599. váradu. 2121. sz. a. s végre Rósenberg Sámuelnél csapóu. 337. sz. a. Debreczen, 1879. márczius 26. Debreczen város kap. hivatala.

Felelős szerkesztő: **Kutasi Imre.**
Főszerkesztő: **Vértesi Arnold.**

HIRDETESEK.

Szedlák József
férfi szabó

tisztelettel jelenti a t. közönségnek, hogy miután az itteni férfi ruha üzletében és ennek bővitéseül közelebb nyitott

KÉSZ FÉRFI RUHA RAKTÁRA

iránt a szabott jutányos árak és az alku kizárása miatt már is hálásan tapasztalja a t. közönség méltányló pártolását: a mondott üzletben a folyó 1879 évi marczius 24 étől kezdve

férfi divat és fehérnemü raktárt

is rendezett be, oly formán, hogy az e czélra megnyert

KOLLARITS JÓZSEF ÉS FIAI

Budapesti nagyhirü czégtől bizományban tartott s alább jelölt árukat gyári áron fogja a t. közönségnek ajánlani.

Kaphatók ez üzletben a legujabb szabásu Madapolán vagy chiffon; szines franczia creton és angol oxford **ingek**, rumburgi vászon- és angol croisé **lábravalók**, minden szabásban; fehér és szines szélü vászon és batiszt **zsebkendők**, fehér és szines **fél harisnyák** minden nagyságban, **gallérok** és **kézelők** a legujabb divatuak, továbbá ingombok elefántcsont és más anyagból, minden alakban, ugy a legujabb és divatos **nyakkendők** különböző alakuak; végül **keztyük** és más itt fel nem sorolható férfi divat czikkek és kényelmi tárgyak stb.

(90) 3—3

Tüdőbaj, étvágytalanság.

Hoff János csász. kir. udvari maláta-kivonat serfőzdéje és maláta készitmények gyárához Bécsben, Graben, Brännerstrasse No. 8.

Selp, 1878. Mióta az ön kitünő malátacsokoládéját iszom, tüdőbántalmaim eltüntek, most állandóan az iszom kávé helyett. **Seeger** lovas csendőr.

Grünhagen 1878. Az ön kitünő készitményeinek maláta-kivonat-egészségi ser és maláta-egészségi csokoládéjának gyógyhatása szásos betegségeknél közelismert tény, s nálam az ön malátamellczukorkáinak kitünő hatása is valónak bizonyult. Köhögésben, rosz emésztés- és étvágytalanságban szenvedtem, s a Hoff-féle malátamellczukorkák ezen bajokat meggyógyitották. **Grunewald**, földbirtokos.

A legelső gyógyhatással biró nyákoldó Hoff János-féle malátamellczukorkák kék papirosban vannak.

HOFF-féle
maláta-kivonat

Hoff-féle maláta-kivonat. Alegelső valódi nyákoldó gyógyhatással biró Hoff János-féle maláta-kivonat csokoládé a 30 évi üzletfennállás óta 44-szer lett kitüntetve.

EGÉSZSÉGI CSOKOLÁDÉ.

Kapható Debreczenben Rickl József Zelmos urnál, (63 4—8)

780/1879.

Árverési hirdetés.

A városháza alatt levő 4-ik, 5-ik, 12-ik és 15-ik számu boltok bérbe adása iránt ujabb árverezés rendeltetvén, a végett határidőül 1879. évi április hó 3-ik napjának délelőtt 9 órája tüzetett ki a városház nagytanács termébe, mely határidő azon megemlitéssel tétetik közönségessé, hogy az árverési feltételek a számvevő hivatalnál megtekinthetők.

Kelt sz. kir. Debreczen város tanácsának 1879. márt. 19-én tartott üléséből.

Bészler Lajos
jegyző.

(88) 1—3

16,686. szhoz.

Építési árverés-hirdetés.

Az érmihályfalvai dohánybeváltó állomáson folyó évi szeptember hó végéig egy uj dohány raktár építendő.

A költségvetésileg kiszámitott építési költségek a következők:

Kőmives munkáért építkezési anyaggal együtt	5382 frt	35 kr.
Kőfaragó munkáért	168 „	— „
Ács munkáért anyaggal együtt	8056 „	18 „
Asztalos munkáért	506 „	— „
Lakatos munkáért	682 „	— „
Üveges „	200 „	12 „
Mázoló „	141 „	— „
A felhuzó géphez szükséges állványokért az anyaggal együtt	83 „	91 „
Összesen	15,228 frt	56 kr

Az építés biztositása czéljából a m. kir. dohánybeváltó felügyelőségnél Debreczenben 1879 évi april hó 21-én versenytárgyalás tartatik, melynél az előirt kellékekkel ellátott irásbeli ajánlatok, a fentérintett napon reggeli 9 óráig elfogadtatnak.

A többi ajánlati határozmányok és szerződési feltételek, valamint az építési terv, az előirányzat és költségvetéssel együtt a szokásos hivatalos órákban nevezett m. kir. dohánybeváltó felügyelőségnél megszemlélhetők.

Budapesten 1879. márczius 18-án

(89) 3—3 **A m. kir. pénzügyministeriumtól.**

Birtok eladás.

Szathmármegye Ér-Körtvélyes községben (vasuti állomás) egy 167 holdas birtok holdanként — 50 frtjával eladó. Értekezhetni levél utján Sissovics Károly tanárral Kassán. (91) 1—4

Debreczen, nyomatott a kiadó-tulajdonos Kutasi Imre könyvnyomdájában, 1879.